

.../...

VAZEN EN LEEUWEN AAN DE KONINKLIJKE GALERIJEN

De leden Vantournhout vragen verder in hun brief :

"Door het bouwen van het "Olympisch zwembad" zullen aldaar beelden moeten verdwijnen. Wat zal er van komen ? Zullen ze hier of daar nog dienen als versiering in "De Hof" of "Bosje" ? Of zullen ze onder de slopingshamer komen, zoals de "Stenen Bank" van de Koninginnelaan ?

Zou "De Plate" de nodige voetstappen niet kunnen doen om deze te redden ? Zij werden in de oorlogsjaren 1914-1918 gemaakt".

We kunnen onze leden mededelen dat hun pertinente vraag onmiddellijk in het Comité is behandeld geworden en dat een schrijven met vraag tot redding van die beelden aan het Stadsbestuur van Oostende is gericht geworden.

DE GARRE VAN KONNEE

Eindelijk schijnen we nu de juiste ligging te kennen van de Garre van Konnee. We laten hierbij de uitvoerige tekst volgen, die ons lid Ed. Vanalderweireldt hieromtrent neerschreef :

"De oude Vuurtorenwijk bezat eertijds drie steegjes. Schilderachtig ? Wellicht. Doch het waren ongezone gangetjes met onoglijke krotwoningen. Twee er van verdwenen in 1905, de derde hield koppig stand totdat de Vuurtorenwijk in 1925 geheel moest verdwijnen.

1. Impas A : Dit steegje werd gebouwd in 1894 en was laag gelegen. Het werd de pit (= put) van Meetje Cornu genaamd, en liep uit op de Vuurtorensteenweg. Naast de smalle ingang lag het bekende winkeltje en Café van Petrus David-Cornu. Dit steegje verdween in 1905 voor het aanleggen van de Werktuigkundigestraat en Loodsenstraat.
2. Impas B (of Garre van Konnee) : Deze Impas was gelegen nabij de Vuurtorensteenweg, eveneens in de pit van Meetje Cornu. Het was een Garre met zes kleine woonsten, gebouwd in 1894 en bewoond door Vansteene Pieter, Willaert Richard, Saelels Johanna, Mesier Johanna (bijgenaamd Wanne Bluts) en Cornelius Robaey, naar wie de Garre genoemd werd door de Vuurtorenaars.
Het laatste huisje diende als pakhuis voor Petrus David die handel dreef in koolteer en fasselen voor de sloepen op de kielbank. Het steegje verdween in 1905.

.../...

.../...

De beide steegjes waren eigendom van Petrus David en echtgenote Rosalie Cornu (Meetje Cornu). In de Garre van Konnee deed zich in 1904 een klein geval voor die wij hier voor de plezierige noot vermelden. Op zekeren dag passeerde op de Vuurtorensteenweg een zekeren Siessen Soete, die op Sas-Slykens woonde, en met zijn ezel en kar op weg was naar het strand om zand te laden, die hij verkocht in de herbergen. Aan de Garre gekomen hield Siessen stil en ging in het steegje om aan een behoefte te voldoen. Op hetzelfde ogenblik kwamen twee politie-agenten voorbij, die Siessen oppikten en naar "de bak" brachten. De bootjesjouwens die het voorvalletje hadden opgemerkt, en gewoon waren Siessen te plagen, zetten hem op zijn kar en begeleid door de twee politiemannen trok de stoet tot aan de bak in de Edward Hammannstraat, terwijl ze later zongen :

En Siessen stond te pissen
in de Garre van Konnee
D'er kwamen twee pliesjes
en pakte Siessen mee.
Siessen zei "Weleire
en k'en ik niets gedaan ;
aan'k het moeten weten
k'aan in 't garretje niet gegaan"
En zonder veel kak
en op hulder gemak
plooiden ze Siessen in de bak !"

3. Impas Blankebergestraat : De ingang van dit steegje lag tussen twee gebouwen in de Blankenbergestraat. In deze Garre waren drie huizetjes, bewoond door Belpaeme Léon, Paepe Delphine en Assemus Constant. Tussen deze huizetjes lag nog een wegje, dat liep naar het veld. Daar stonden nog woningen van Kootje Vannecke en Henri Logghe. Deze Impas werd gebouwd in 1895 en verdween geleidelijk tussen de jaren 1925-1928."